

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 154/2021 van 10 september 2021

Betreft: Adviesaanvraag met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 maart 2009 betreffende de bescherming van deposito's en levensverzekeringen door het Garantiefonds voor financiële diensten (CO-A-2021-158)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"), aanwezig: mevrouw Marie-Hélène Descamps, mevrouw Alexandra Jaspar, en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel et Frank Robben;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Vincent Van Peteghem, vice-eersteminister en minister van Financiën, belast met de Coördinatie van de fraudebestrijding, ontvangen op 19 juli 2021;

Gelet op het verslag van Alexandra Jaspar;

Brengt op 10 september 2021 het volgende advies uit:

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De vice-eersteminister en minister van Financiën, belast met de Coördinatie van de fraudebestrijding, de heer Vincent Van Peteghem (hierna "de aanvrager") heeft op 19 juli 2021 het advies van de Autoriteit gevraagd met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 maart 2009 betreffende de bescherming van deposito's en levensverzekeringen door het Garantiefonds voor financiële diensten¹ (hierna "het ontwerp") en meer bepaald artikel 11 daarvan.
2. Overeenkomstig het gemene recht leidt de inschrijving van een geldsom op het credit van een rekening (zoals bij elk deposito) tot de overdracht van eigendom van dat geld ten gunste van de houder van die rekening, en ontstaat tegelijk een schuldvordering ten gunste van de deposant op de kredietinstelling. In principe hebben kredietinstellingen een monopolie op het in ontvangst nemen van deposito's (van liquide middelen). Eenvoudig gezegd mag worden gesteld dat een deposito van een spaarder door de kredietinstelling wordt gebruikt om investeringen te financieren (tegen - in normale omstandigheden - een vergoeding voor de spaarder), onverminderd het recht van de spaarder om die tegoeden te allen tijde terug te krijgen².
3. Dat gebruik van kortetermijndeposito's voor langetermijnbeleggingen, houdt het risico in dat de opnamemogelijkheden worden opgeschort³ in het geval van een plotse en aanzienlijk vraag om opnemings (dit verschijnsel wordt "*bankrui*" genoemd)⁴. Dit kredietrisico rechtvaardigt de ontwikkeling van depositogarantieregelingen⁵.
4. De regeling is niet nieuw, maar is geharmoniseerd bij Richtlijn 2014/49/EU⁶ die de regels en procedures bevat betreffende de oprichting en de werking van depositogarantiestelsels (artikel 1, lid 1). Deze richtlijn voorziet in de tussenkomst van het fonds in geval van het in gebreke blijven van een kredietinstelling tot een maximumbedrag van 100.000€ per identificeerbare deposant (overweging 22) en legt een termijn van 7 dagen op voor de tussenkomst (artikel 8).

¹ BS 25.03.2009

² Met andere woorden, de functie kredietbemiddeling brengt met name looptijdtransformatie met zich mee (het gebruik van kortetermijndeposito's voor langetermijnbeleggingen).

³ Een opschorting van de inwisselbaarheid van deposito's in contanten.

⁴ Dit verschijnsel kan leiden tot het faillissement van een insolvente kredietinstelling, maar zal zich waarschijnlijk uitbreiden naar solvante instellingen waarvan het gebrek aan liquide middelen slechts tijdelijk is. Betreffende deze kwestie en in het bijzonder de frequentie van dit verschijnsel zie https://financien.belgium.be/sites/default/files/downloads/BdocB_2015_Q1f_Didderen.pdf en <https://www.cairn.info/revue-finance-2006-1-page-61.htm>

⁵ Gefinancierd door een fonds en vergezeld van prudentiële maatregelen.

⁶ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels.

5. Artikel 7, lid 3, van deze richtlijn bepaalt: "*Indien de deposant niet de rechthebbende is van de bedragen op de rekening, wordt de rechthebbende door de garantie gedekt, mits de identiteit van die persoon is vastgesteld of kan worden vastgesteld (...)*".

6. In tegenstelling tot een kredietinstelling mag een beursvennootschap in principe geen gelddeposito's van haar cliënten ontvangen⁷. Dit principiële verbod kent een uitzondering voor deposito's van hun cliënten die bestemd zijn voor de verwerving van financiële instrumenten. In dat geval is de beursvennootschap verplicht deze gelden bij een entiteit te deponeren die de hoedanigheid (wat ons *in casu* betreft⁸) van kredietinstelling heeft. In voorkomend geval moeten de tegoeden van de cliënten van de beursvennootschap "gesegregeerd" worden, d.w.z. dat zij op een rekening moeten worden gestort waarvan de deponerende beursvennootschap erkent⁹ dat de tegoeden die zij daar deponereert "*haar niet toebehoren*". Deze rekening mag een "*gezamenlijke*" of een geïndividualiseerde cliëntenrekening zijn¹⁰.

7. Door dit mechanisme kunnen beursvennootschappen de prudentiële regels omzeilen die aan kredietinstellingen voor deze tegoeden worden opgelegd. Zoals echter hierboven is aangegeven, krachtens het gemene recht inzake deposito's, profiteren deze beursvennootschappen door deze gelden bij een kredietinstelling te deponeren van de schuldvordering op de kredietinstellingen (de investeerders genieten slechts een bijzonder voorrecht). Artikel 615 van de bankwet voorziet in de terugbetaling "*tot een bedrag van maximum 100.000 euro per belegger en per beursvennootschap van de gelddeposito's die voor rekening van de beleggers worden gehouden en die bestemd zijn voor de verwerving van financiële instrumenten, in geval van het in gebreke blijven van de beursvennootschap, op voorwaarde dat deze gelden niet reeds gecompenseerd zijn in het kader van de depositobescherming*". In geval van het in gebreke blijven van de kredietinstelling met de deficiëntie van de beursvennootschap als gevolg, bestaat dus, indien de gelden op een gezamenlijke cliëntenrekening zijn gedeponereerd, het risico dat een en dezelfde vordering leidt tot een dubbele terugbetaling.

8. Om dit risico van dubbele terugbetaling te vermijden, voorziet¹¹ artikel 2 van het ontwerp in de verplichting voor een beursvennootschap die houder is van een gezamenlijke cliëntenrekening bij een

⁷ Dit verbod was reeds van toepassing op effectenmakelaars krachtens artikel 74 van titel V, boek I van het Wetboek van koophandel (zie VAN COTTEM, « La réception de dépôts par les entreprises d'investissement », Rev. Banque 1996, blz. 347 e.v.

⁸ Door een zogenaamde "segregatie"-overeenkomst die met de kredietinstelling wordt afgesloten.

⁹ Door een zogenaamde "segregatie"-overeenkomst die met de kredietinstelling wordt afgesloten.

¹⁰ Artikel 77, § 3, van de wet van 6 april 1995 (opgeheven door de wet van 25 oktober 2016) gebruikte de term "*rekening met subrubrieker*" op naam van individuele cliënten.

¹¹ « *De tegoeden op gezamenlijke cliëntenrekeningen die door een beursvennootschap zijn geopend bij een instelling die optreedt als bewaarder worden, bij het in gebreke blijven van de instelling die optreedt als bewaarder, beschouwd als tegoeden van de cliënten van die beursvennootschap, indien deze cliënten geïdentificeerd of identificeerbaar zijn vóór de datum waarop de omstandigheden bedoeld in artikel 5 zich hebben voorgedaan. In geval van ingebreke blijven van de instelling die optreedt als bewaarder, deelt de beursvennootschap aan de instelling die optreedt als bewaarder of aan de curator, ten allen tijde en op hun verzoek, alle gegevens mee bedoeld in bijlage 2 van het ministerieel besluit van 20 december 2018 tot uitvoering van*

gefaillieerde instelling die optreedt als bewaarder, om aan de instelling die optreedt als bewaarder of aan de curator alle "noodzakelijke gegevens¹² mee te delen voor de betaling van de tussenkomst door het depositogarantiefonds", waarvan de verzameling wettelijk verplicht is voor doeleinden die verband houden met het verbod op het verwarren van activa in het kader van het risicobeheer met betrekking tot het verlenen van beleggingsdiensten¹³ en de verplichting tot identificatie van hun cliënten in het kader van de waakzaamheidsverplichting ter voorkoming van het witwassen van geld¹⁴. Het gaat dus om een verdere verwerking van deze gegevens "in overeenstemming met de AVG".

9. Momenteel luiden de sublinea's 2 en 3 van artikel 11, 12° van het KB van 16 maart 2009 als volgt:

« De tegoeden op gezamenlijke cliëntenrekeningen die door een beursvennootschap zijn geopend bij een instelling die optreedt als bewaarder met toepassing van artikel 77, § 2, eerste lid, van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, worden, bij het in gebreke blijven van de instelling die optreedt als bewaarder, eveneens beschouwd als tegoeden van de cliënten van die beursvennootschap. In dat geval wordt het aandeel van elke cliënt in de tegoeden op de gezamenlijke cliëntenrekeningen die door de beursvennootschap zijn geopend bij de instelling die optreedt als bewaarder, verhoudingsgewijs bepaald in functie van het bedrag waarvoor de cliënten kunnen aantonen dat dit gedeponeerd werd bij de beursvennootschap.

Onverminderd de toepassing van de artikelen 6 tot 22, worden de tegemoetkomingen waarvan sprake in het eerste lid, 12°, aan de betrokken cliënten betaald tegen ondertekening van een kwijting waardoor:

1° de schulden van de beursvennootschap ten belope van het door het Garantiefonds betaalde bedrag worden kwijtgescholden;

2° de beursvennootschap haar eventuele vorderings- en terugvorderingsrechten overdraagt aan het Garantiefonds, ten belope van het door het Garantiefonds betaalde bedrag;

3° de cliënt ermee instemt om het door het Garantiefonds, met toepassing van deze bepaling, betaalde tegemoetkomingsbedrag af te trekken van de tegemoetkoming waarop hij aanspraak zou kunnen maken in het kader van de depositobescherming ingeval de beursvennootschap in gebreke zou blijven als gevolg van de deficiëntie van de instelling die optreedt als bewaarder »¹⁵.

sommige bepalingen van dit besluit, die noodzakelijk zijn voor de betaling door het Garantiefonds van de tegemoetkomingen ter bescherming van de deposito's. Deze mededeling vindt plaats met inachtneming van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (algemene verordening gegevensbescherming) en de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. ».

¹² Bedoeld in bijlage 2 van het MB van 20 december 2018 tot uitvoering van sommige bepalingen van het door het ontwerp gewijzigde KB (http://www.ejustice.just.fgov.be/mopdf/2019/01/21_1.pdf#Page28).

¹³ Artikel 65/1 van de wet van 24 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen ("Bankwet") (BS 07.05.2014) is van toepassing verklaard bij artikel 529 van diezelfde wet.

¹⁴ De artikelen 21 e.v. van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten (BS 06.10.2017).

¹⁵ Het ontwerp voorziet in de opheffing van dat punt 3° en de toevoeging van een derde lid aan artikel 11, dat als volgt zou luiden: "Wanneer de in aanmerking komende tegoeden van de rechthebbende enerzijds zijn ingeschreven op rekeningen

10. Het ontwerp beoogt dus de mededeling door de beursvennootschap van de persoonsgegevens van de rechthebbenden van wie de fondsen, eveneens door een beursvennootschap, op een gezamenlijke cliëntenrekening bij een kredietinstelling zijn geplaatst, aan een curator of aan de kredietinstelling, in geval van het in gebreke blijven van deze kredietinstelling, teneinde hun schadeloosstelling door het depositogarantiefonds mogelijk te maken.

II. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

1. Rechtsgrond en legaliteitsbeginsel

11. Het ontwerp voorziet dus in de verdere verwerking van gegevens die zijn verzameld voor doeleinden die verband houden met het uitvoeren van stresstests of het voorkomen van het witwassen van geld. Het legt geen systematische verzameling door de kredietinstellingen van deze gegevens op, waarschijnlijk omdat dit het begrip "*gezamenlijke cliëntenrekening*" en het beperkte vereiste van "*identificeerbaarheid*" van de rechthebbenden, zinloos zou maken.
12. Deze verdere verwerking kan plaatsvinden op grond van artikel 6, lid 4, van de AVG, dat de verdere verwerking van gegevens onder de hieronder vermelde voorwaarden toelaat¹⁶.
13. Dergelijke verdere verwerkingen kunnen gebaseerd zijn op de toestemming van de betrokkene of op een rechtsgrond die een noodzakelijke maatregel vormt ter waarborging van een van de doeleinden bedoeld in artikel 23, lid 1, van de AVG¹⁷.

waarvan hij de houder is en anderszits op rekeningen waarvan hij niet de houder is, wordt om de limiet te bereiken die is vastgesteld bij artikel 382 van de wet van 25 april 2014 betreffende het toezicht van en het toezicht op kredietinstellingen, in de eerste plaats rekening gehouden met het bedrag van de tegoeden van de rechthebbende dat is ingeschreven op rekeningen waarvan hij houder is en in de tweede plaats met het bedrag van de tegoeden dat is ingeschreven op de rekeningen waarvan hij niet de houder is."

¹⁶ Artikel 6.4 van de AVG: « Wanneer de verwerking voor een ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld niet berust op toestemming van de betrokkene of op een Unierechtelijke bepaling of een lidstaatrechtelijke bepaling die in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel vormt ter waarborging van de in artikel 23, lid 1, bedoelde doelstellingen houdt de verwerkingsverantwoordelijke bij de beoordeling van de vraag of de verwerking voor een ander doel verenigbaar is met het doel waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld onder meer rekening met: a) ieder verband tussen de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, en de doeleinden van de voorgenomen verdere verwerking; b) het kader waarin de persoonsgegevens werden verzameld, met name wat de verhouding tussen de betrokkenen en de verwerkingsverantwoordelijke betreft; c) de aard van de persoonsgegevens, met name of bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt, overeenkomstig artikel 9, en of persoonsgegevens over strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten worden verwerkt, overeenkomstig artikel 10; d) de mogelijke gevolgen van de voorgenomen verdere verwerking voor de betrokkenen; e) het bestaan van passende waarborgen, waaronder eventueel versleuteling of pseudonimisering. »

¹⁷ a) de nationale veiligheid;

b) landsverdediging;

c) de openbare veiligheid;

d) de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid;

e) andere belangrijke doelstellingen van algemeen belang van de Unie of van een lidstaat, met name een belangrijk economisch of financieel belang van de Unie of van een lidstaat, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden, volksgezondheid en sociale zekerheid;

14. Bij het indienen van zijn adviesaanvraag heeft de gemachtigde ambtenaar zich op overweging 50 van de AVG beroepen, volgens welke er geen andere afzonderlijke rechtsgrond is vereist dan die op grond waarvan de verzameling van persoonsgegevens werd toegestaan, indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld. Deze overweging vermeldt eveneens: "*Indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend, kan in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld en gespecificeerd voor welke taken en doeleinden de verdere verwerking als rechtmatig en verenigbaar met de aanvankelijke doeleinden moet worden beschouwd*".
15. In het licht van advies 06/2014 van de Groep artikel 29¹⁸, is de Autoriteit van mening dat aan **die voorwaarde effectief is voldaan in het geval van de mededeling van de gegevens aan de aangewezen curator** (die effectief belast is met een taak van algemeen belang), **maar niet voor de mededeling van deze gegevens aan de failliete kredietinstelling**.
16. De Autoriteit is van oordeel dat de grond voor de **uitvoering van civielrechtelijke vorderingen**¹⁹ van toepassing had kunnen zijn in het kader van de tenuitvoerlegging van zijn voorrecht door de cliënt van de beursvennootschap. De uitvoering van de rechtstreekse terugbetaling aan de rechthebbende en het voorkomen van dubbele terugbetaling vallen echter niet onder deze categorie. Tenzij een dergelijke maatregel noodzakelijk is of gebaseerd op de toestemming van de betrokkene, moeten de doeleinden van de verdere verwerking derhalve verenigbaar zijn met de doeleinden van de oorspronkelijke verwerking. Om die verenigbaarheid vast te stellen moet de verwerkingsverantwoordelijke onder andere rekening houden met:
- een eventuele koppeling tussen die doeleinden en de doeleinden van de voorgenomen verdere verwerking

f) de bescherming van de onafhankelijkheid van de rechter en gerechtelijke procedures;

g) de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van schendingen van de beroepscodes voor gereguleerde beroepen;

h) een taak op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving die verband houdt, al is het incidenteel, met de uitoefening van het openbaar gezag in de in de punten a), tot en met e) en punt g) bedoelde gevallen;

i) de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen;

j) de inning van civielrechtelijke vorderingen.

¹⁸ Zie advies 06/2014 van 9 april 2014 van de Groep artikel 29 over het begrip gerechtvaardigd belang van de voor de gegevensverwerking verantwoordelijke in artikel 7 van Richtlijn 95/46/EG volgens welke het begrip taak van algemeen belang van toepassing is op een situatie waar de verwerkingsverantwoordelijke belast wordt met een taak van algemeen belang (zoals de disciplinaire bevoegdheid van een orde), of gevraagd wordt gegevens aan een derde met een dergelijke autoriteit te verstrekken (verzoek om mee te werken aan een onderzoek) blz. 23 en 24 (https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp217_nl.pdf)

¹⁹ Artikel 23.1.j).

- het kader waarin de gegevens zijn verzameld; met name de redelijke verwachtingen van de betrokkenen op basis van hun verhouding met de verwerkingsverantwoordelijke betreffende het verdere gebruik ervan;
- de aard van de persoonsgegevens;
- de gevolgen van de voorgenomen verdere verwerking voor de betrokkenen;
- en passende waarborgen bij zowel de oorspronkelijke als de voorgenomen verdere verwerkingen.

17. De Autoriteit is van mening dat het kader waarin de persoonsgegevens zijn verzameld, met name de redelijke verwachtingen van de betrokkenen, op basis van hun verhouding met de verwerkingsverantwoordelijke, betreffende het verdere gebruik ervan, een rechtvaardiging vormt voor de voorgenomen verdere verwerking. De andere parameters die in aanmerking moeten worden genomen, leiden echter niet noodzakelijk tot dezelfde conclusie.

Aard van de gegevens en koppeling tussen het doel van de verzameling en het doel van de verdere verwerking

18. De Autoriteit wijst erop dat zowel het doel van de oorspronkelijke verwerking (d.w.z. identificatie voor het uitvoeren van de stresstests en het voorkomen van het witwassen van geld) als het doel van de verdere verwerking (d.w.z. terugbetaling aan de rechthebbenden en voorkoming van dubbele terugbetalingen) een verwerking van **identificatiegegevens** van de cliënten inhoudt. De Autoriteit is van mening dat **de doeleinden van deze verwerkingen zeer verschillend zijn. Toch vindt de Autoriteit niet dat hieruit mag worden geconcludeerd dat ze onverenigbaar zijn.**

Gevolgen van de verdere verwerking en waarborgen

19. Bij het indienen van zijn adviesaanvraag verduidelijkte de gemachtigde ambtenaar dat de vermelding van het naleven van de AVG bij de gegevensverwerking tot gevolg had dat de verwerking werd beperkt tot hetgeen "*noodzakelijk was om de terugbetaling door het Garantiefonds mogelijk te maken*".
20. De Autoriteit is van mening dat het herinneren aan de toepasselijkheid van de AVG de aanvrager niet ontslaat van de verplichting om in het ontwerp de (maximale) **bewaartermijnen** van de te verwerken persoonsgegevens te bepalen en te vermelden, rekening houdend met de verschillende doeleinden en categorieën van gegevens.
21. De Autoriteit stelt overigens vast dat het MB van 20 december 2018 een bepaling bevat over **de vertrouwelijkheidswaarborgen en de doelbinding** van de gegevensverwerking door het depositogarantiefonds. De Autoriteit beveelt derhalve aan om in het ontwerp te bepalen dat de gegevens die krachtens artikel 11, 12°, van het koninklijk besluit zijn meegedeeld, de

vertrouwelijkheidswaarborgen zullen genieten die van toepassing zijn op de verwerking van gegevens van cliënten van kredietinstellingen, wanneer zij worden verwerkt door deze laatste of door de curatoren die zijn aangesteld na de opening van het faillissement van een dergelijke instelling.

22. Onder dit voorbehoud is de Autoriteit van mening dat de gevolgen van de verdere verwerking en de geboden waarborgen niet leiden tot de conclusie dat de verdere verwerking onverenigbaar is met de oorspronkelijke verwerking op grond van artikel 529 van de bankwet.

Transparantie met betrekking tot verdere verwerkingen

23. De Autoriteit herinnert eraan dat iedere verwerkingsverantwoordelijke die persoonsgegevens bij een betrokkene verzamelt, overeenkomstig artikel 13 van de AVG, die persoon informatie moet verstrekken over alle doeleinden waarvoor de gegevens worden verzameld, en over de ontvangers (of categorieën van ontvangers) van die gegevens.
24. Om die informatie gemakkelijk toegankelijk te maken voor de betrokkenen, beveelt de Autoriteit dan ook aan alle gegevensverwerkingsverrichtingen op begrijpelijke wijze te documenteren, deze documentatie openbaar te maken en ernaar te verwijzen in de informatie die aan de betrokkene wordt verstrekt op het moment dat de gegevens worden verzameld.

Het beginsel van minimale gegevensverwerking

25. De naleving van het beginsel van minimale gegevensverwerking (artikel 5, lid 1, punt c), van de AVG) zal ten slotte de verwerking van alle opgesomde gegevens²⁰ in de bovengenoemde bijlage 2 in de weg staan. Bij het indienen van zijn adviesaanvraag verduidelijkte de gemachtigde ambtenaar in dit verband dat de vermelding van het naleven van de AVG bij de gegevensverwerking tot gevolg had dat de verwerking werd beperkt tot hetgeen "*noodzakelijk was om de terugbetaling door het Garantiefonds mogelijk te maken*".
26. De Autoriteit is van oordeel dat een herhaling van het beginsel van minimalisering van persoonsgegevens geen juridische meerwaarde zou bieden ten opzichte van de AVG en bovendien in strijd zou zijn met het verbod op overschrijving van de AVG²¹. Daarentegen is de Autoriteit van mening

²⁰ Waaronder de plaats en het land van geboorte, het type cliënt en het rijksregisternummer, zie http://www.ejustice.just.fgov.be/mopdf/2019/01/21_1.pdf#Page28

²¹Ter herinnering, en zoals het Hof van Justitie van de Europese Unie consequent in zijn vaste rechtspraak heeft geoordeeld, houdt de rechtstreekse toepasselijkheid van Europese verordeningen een verbod in op een overschrijving ervan in nationaal recht, omdat een dergelijke procedure "een dubbelzinnigheid kan inhouden met betrekking tot zowel de juridische aard van de toepasselijke bepalingen als het tijdstip van de inwerkingtreding ervan" (HvJ-EU, 7 februari 1973, Commissie vs. Italië (C-39/72), Jurisprudentie, 1973, blz. 101, § 17). Zie ook en met name HJEU, 10 oktober 1973 Fratelli Variola S.p.A. vs. Amministrazione italiana delle Finanze (C-34/73), Jurisprudentie, 1973, blz. 981, § 11; HvJ-EU, 31 januari 1978, Ratelli Zerbone Snc vs. Amministrazione delle finanze dello Stato, Jurisprudentie (C-94/77), 1978, blz. 99 §§ 24-26.

dat moet worden **gepreciseerd welke gegevens in de bijlage zullen moeten worden meegedeeld, en dat in het verslag aan de Koning moet worden gerechtvaardigd waarom die gegevens noodzakelijk** zijn om de terugbetaling door het Garantiefonds mogelijk te maken.

OM DEZE REDENEN,

De Autoriteit

is van mening dat:

- het ontwerp een maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens door de ontvangers moet vaststellen (punt 20);
- het ontwerp de waarborgen inzake vertrouwelijkheid en doelbinding die zijn opgenomen in het MB van 20 december 2018 van toepassing moet maken op de ontvangers van de gegevens (punt 21);
- het ontwerp moet specificeren welke gegevens in de bijlage moeten worden meegedeeld, en in het verslag aan de Koning moet worden gerechtvaardigd waarom deze gegevens noodzakelijk zijn om de terugbetaling door het Garantiefonds mogelijk te maken (punt 26).

Zij beveelt aan dat alle gegevensverwerkingen op begrijpelijke wijze worden gedocumenteerd, dat deze documentatie openbaar wordt gemaakt en dat ernaar wordt verwezen in de informatie die aan de betrokkene wordt verstrekt op het moment dat de gegevens worden verzameld (punt 24).

Voor het Kenniscentrum,

(get.) Alexandra Jaspar, Directeur